

ДРУЗІ

Початок травня був холоднуватий. А квочка вже курчат вивела. Водить їх по двору, лагідно поквоктуючи. А коли курчатам стає холодно, вона їх гріє під крильми.

Одного ранку кличе мене мій знайомий, у якого я жив, і каже:

— Ви таке коли-небудь бачили? — і показує на квочку, яка моститься гріти курчат. Вони ж такі малесенькі, пухнасті.

А біля неї обережно ходять троє малих кошенят, що їх недавно вивела кицька.

І коли квочка розставила крила, то зразу під неї полізли кошенята. А потім уже — курчата... Сміх та й годі! Такого, справді, ніколи не доводилось мені бачити.

З-під крил квочки стирчать три котячих хвостики і більше як з десяток курчачих голівок.

Курчата попискують задоволено, котятка — муркотять. Так усі й живуть у дружбі.

Василь Сухомлинський

ЛИСИЦЯ Й МИША

У Лисиці народилося п'ятеро лисенят. Дуже любила їх мати. Щодня ходила на полювання й приносила їм що-небудь смачненьке: то пташку, то зайчика, то мишку, а то й жабеня чи жука.

От побачила раз Лисиця недалеко від себе мишачу нору. Ледве встигла сховатися Миша з мишенятами. Сіла тоді Лисиця біля тієї нори й чатує. «Все одно вийдеш, Мишо, з нори або дітки твої вийдуть. Ось я й схоплю вас».

Довго Лисиця пильнувала. Вже й Миша з мишенятами їсти похотіли, а вона сидить. От і надумала Мишка злякати Лисицю. Вона й каже їй із нірки:

— Лисичко, тікай, Вовк із лісу біжить.

А Лисиця собі посміхається.

Миша знов озивається із нірки:

— Лисичко, тікай, бо мисливець іде з рушницею.

А Лисичка лише посміхається.

Тоді Миша як крикне:

— Лисичко, Вовк до твоїх лисенят у нору поліз!

Лисиця й побігла своїх лисенят рятувати.

